

కథా సారథులు :

మురళీమోహన్

గుమ్మడి

గిరిబాబు

అల్లు రామలింగయ్య

జయచిత్ర

జయమాలిని

బేబీ రోహిణీప్రసాద్

ప్రత్యేక అతిథి పాత్రధారులు :

రావుగోపాలరావు

డా॥ ప్రభాకర రెడ్డి

ఛాయాదేవి

మరియు

'నటశేఖర' నత్యనారాయణ

కళాసారధులు

సంభాషణకర్త	...	సత్యానంద్
గీత రచన	...	డా॥ సి. నారాయణ రెడ్డి
	...	వేటూరి, వీటూరి, గోపి
స్వర కల్పన	...	చక్రవర్తి
నేపథ్య గానం	...	పి. సుశీల;
	...	బాలసుబ్రహ్మణ్యం; ఆనంద్
వస్త్రాలంకరణ	...	కృష్ణ
రూపకల్పన	...	రమేష్; మాధవరావు; శివ
స్థిర చిత్రాలంకరణ	...	శ్యామకుమార్
ప్రచార రూపకల్పన:	...	గంగాధర్
పాటలు, నేపథ్యరూపం	...	కోటేశ్వరరావు (జెమిని)
హ్యాడియో	...	శ్రీ సారథి
ప్రొసెసింగ్	...	రాజన్
కళ	...	హేమచందర్
ఛాయాగ్రహణదర్శకుడు	...	కె. యన్. ప్రకాష్
కూర్పు	...	వి. అంకిరెడ్డి
సహాయ నిర్మాత	...	వి. వి. ప్రసాద్
సహకార దర్శకులు	...	రామ్మూరి, ప్రేమకుమార్

కథామల్లిక

స్త్రీ ప్రేమ అనంతం—సముద్రంవలె దాని తీరాలు కంటికి కనిపించవు. సముద్రం అడుగున నేల వుంటుంది—కాని స్త్రీ హృదయం లోతుల్లో అది వుండదు. బాలికగా, యువనవతిగా, ప్రౌఢగా, వివిధ పరిణామాల్లో స్త్రీ మానసిక పరివర్తన చెంది తన ప్రేమాన్యుతాన్ని పురుషునికి అందిస్తుంది.

కల్పన కాలేజీ చదువులు చదివినప్పటినుంచి—ప్రఖ్యాత రచయిత రఘురామ్ రాసిన నవలలన్నీ విధిగా చదివేది—ఆ నవలలలోని కథానాయిక పాత్రలన్నీ తనుగానే ఊహించుకుని రఘురామ్ తన భర్త అయితే తన జీవితం శోభస్కరంగా వుంటుందని కలలు కంటూ రేంబుంబనళ్లు అతన్నే ఆరాదిస్తూ వుండేది—తనెవరో అతనికి తెలియకపోయినా—అతని బొమ్మల ద్వారా తన మనసు అతనికి అర్పణ చేసుకొని తన గుండెలనిండా అతన్ని నింపుకుంది—అనుకోని పరిస్థితిలో కాలం తిప్పిన మలుపువల్ల వేరొకరికి భార్య అయ్యా అవకుండా బయటపడింది.

మరల అదే కాలం తానూహించని పరిస్థితులలో రఘురామ్ చొత జేర్చింది—తాను ఆ యింటి కోడలినంది—ఆమెవరో తెలియని రఘురామ్ మొదటిలో కలవరపాటు, గగుర్పాటు చెంది కాలం ప్రసాదించిన మార్పులో ఆమెను చేరదీసి తనదానిని చేసుకోవాలని ఆనందంతో ఆమెకు పెట్టుకున్న పేరే కల్పన—వారిద్దరూ నడిచిన చోట ముళ్లు—పువ్వులుగా మారిపోయాయి. ప్రకృతి పరవశించి వాళ్లతో ఆడింది—పాడింది—కాని మరల అదే కాలం తిప్పిన మలుపు వల్ల ఇద్దరూ విడిపోయారు—ఎలా విడిపోయారన్నదే చిత్ర కథాకదసం దీనికి వెండి తెరే సమాధానం.

కల్పన

పాటలు

పాట 1

అక్షరకర్త : వీటూరి

సుస్వరకర్త : పి. సుశీల

పల్లవి : వదలనురా! నిను రఘురామా!
నా జీవితమే నవ పారిజాతము
ఏనాడో అది నీకే అంకితము

చరణం : నా భావములో జీవము నీవే!
నా గానములో మాధురి నీవే!
తోడూ నీడా మనుగడ నీవే
నను నడిపించే దైవము నీవే

చరణం : కోరను ఎప్పుడూ సిరి సంపదలు
అడగను నిన్ను వేరే వరములు
పావనమౌ నీ పదములె చాలు
నను పాలించే సౌభాగ్యాలు

పాట 2

అక్షరకర్త : పి. నారాయణరెడ్డి

సుస్వరకర్త : పి. సుశీల

పల్లవి : అర్థరాతిరి పొద్దు పొడిచేనా
నీటిమాటున నిప్పు రగిలేనా
ముద్దులతోనే ప్రేమ కవితకు
దిద్దినావా ఓసమాలు—అమ్మ దొంగ...

చరణం : మగత నిదురలో పెట్టిన ముద్దు
మంచు తెరలలో పొడిచిన పొద్దు
తెరలు తొలిగితేనే పొద్దుకు పరువం
తీపి పెరిగితేనే ముద్దుకు మురిపెం
ఆ ముద్దు తీరేదాకా
ఈ పొద్దు గడిచేదాకా
బజ్జోరా...హుష్...ష్...ష్...

చరణం : కలవరించుతున్నదీ కాటుక కనుదోయి
కమ్మగ మోగింది గాజుల సన్నాయి
మూగవడిన గదిలో అనురాగం శృతి చేసుకుంది...
కవి అల్లిన కల్పనలో నవగీతం పలుకుతుంది...
ఆ పాటయే జోలగా
ఈ పానుపే ఉయ్యాలగా
బజ్జోరా...హుష్...ష్...ష్...

పాట 3

పదకర్త : వేటూరి

గళకర్తలు : పి. సుశీల, జి. అనంద్

ఆమె : దిక్కులు చూడకు. రామయ్య
పక్కనె ఉన్నది సీతమ్మ

అతడు : సీరినుల్లె నవ్వుల సీతమ్మా
ముందుకు రావె ముద్దులగుమ్మా

చరణం ఆమె : ఎదనే దాచుకుంటావో, నా
1 ఎదనే దాగివుంటావో
కదలికలన్నీ కథలుగ అల్లి
కవితలె రాసుకుంటావో...

!రామ!

అతడు : పొన్నలు పూచిన నవ్వు—సీరి
వెన్నెల దోచి నాకివ్వు—ఆ
వెన్నెలలో—నీ కన్నులలో
సన్నజాజాలె రువ్వు...కను
సన్నజాజాలే రువ్వు...

చరణం ఆమె : కలిలో మేలుకుంటావో—నా
2 కళలే ఏలుకుంటావో
కలిక మానీ కలయికలో—నా
కనులలో చూసుకుంటావో...

అతడు : వెల్లువలై నది సొగసు
తొలివేకువె నీ మనసు—ఆ
వెల్లువలో—నా పల్లవిలో
రాగమే పలికించు—అను
రాగమై పులికించు

పాట 4

అక్షరశిల్పి : గోపి

గాయని : పి. సుశీల

పల్లవి : పొద్దు వారిపోయాక
ఊరు సద్దు మణిగాక
ఒంటరిగా అత్తకొడుకు రమ్మన్నాడు
నన్ను రమ్మనీ వాడేమో రాకున్నాడు
ఎంతపని చేశాడమ్మ పిల్లాడు...

!పొద్దు!

చరణం 1 : నీటిమీద రాసిపోతాను
 నీమీద నేను అలిగానని
 గాలిలో చెప్పిపోతాను
 నీ మాటలన్ని గాలివేసని
 వెదురు గుబురు వినిపిస్తుంది
 నేనెన్నిసార్లు నిట్కార్చానో
 ఇసుక తిన్నె చూపిస్తుంది
 ఇక్కడెంతసేపు కాసుకున్నానో—

||ఎంత||

చరణం 2 : వానమబ్బు కదిలొస్తుందీ
 నా నడక నీకు గురుతొచ్చేలా
 మెరుపు లీగ తళుకు మచ్చది
 నావంటి మెరుపు నువు చూసేలా
 వానజల్లు రాబోతుందీ
 నా గుండెలలో పలపు జల్లుగా
 ఆకాశం చీకట్టైనది
 నీ ముద్దు తెవరు చూడకుండగా...

త||

పాట 5

పదకర్త : వేటూరి గళకర్త : ఎన్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

సాకీ : ఇది నా కల్పనా!
 కవితా లాపన...

సల్లవి : ఒక ఉదయంలో నా హృదయంలో
 విరిసిన మందారం—మెరిసిన సింధూరం
 కల్పనా! అది ఒక కల్పన
 అది నా కల్పన!

చరణం 1 : తార తారకీ నడుమ ఆకాశం ఎందుకో
 పాట పాటకీ నడుమ ఆవేశం ఎందుకో
 మనిషి మనిషికీ మధ్య మనసనేది ఎందుకో
 మనసే గుడిగా—మనిషికీ ముడిగా
 మమత ఎందుకో ఈ మమత ఎందుకో
 తెలియని ఆవేదనే ఆలాపన
 తెలుసుకున్న వేదనే కల్పనా...
 అది ఒక కల్పన
 అది నా కల్పన...

వచనం 2 : దివ్య దివ్యలో వెలుగు నీ రూపం పొందితే
 పువ్వు పువ్వునా మధువు నీకోసం పొంగితే
 కవి మనస్సులో ఉషస్సు కారు చీకటవుతుందే
 మిగిలిన కథలో పగిలిన ఎదలో
 ఈ కవిత లెందుకో కవితలెందుకో—
 తెలియని ఆవేదనే ఆలాపన
 తెలుసుకున్న వేదనే కల్పనా—
 అది ఒక కల్పన—
 అది నా కల్పన...

